



ת"פ 27249/11/14 - מדינת ישראל נגד רמדאן סידאוי, מחמד אבו טאעה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27249-11-14 מדינת ישראל נ'
סידאוי(אחר/נוסף) ואח'

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.רמדאן סידאוי
2.מחמד אבו טאעה (עניינו הסתיים)

הנאשמים

גזר דין לנאשם 1

1. הנאשם 1 (להן: "הנאשם") הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תיווך בעסקת סמים.

סוכן משטרת סמוי פנה לנאשם בשיחת טלפון ביום 17.6.14 בבקשה לרכוש סמים. מאוחר יותר באותו היום התקשר הנאשם לסוכן ואמר לו כי חבר שלו ימכור לו את הסמים. הנאשם הזמין את הסוכן להגיע לבית קפה בשכונת שועפט ולפגוש שם בחבר, והתברר כי היה זה הנאשם 2. הסוכן הגיע למקום ולרכבו נכנס הנאשם 2, זאת לאחר שהנאשם הפנה אותו לסוכן במטרה שימכור לו סמים. הסוכן ונאשם 2 עזבו את המקום ברכבו של הסוכן. כשהגיעו למקום ביצע העסקה, הסוכן נתן לנאשם 2 כסף וזה ירד מהרכב, וכשחזר מסר לסוכן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 3.43 גרם. השניים חזרו לכיוון בית הקפה, שם המתין להם הנאשם, ניגש לרכב ושוחח עם השניים. הנאשם לא קיבל כל תמורה בעבור התיווך.

2. הנאשם בן 33, ולחובתו הרשעה קודמת בעבירה של החזקה סמים לצריכה עצמית, בגינה נגזר עליו עונש מאסר מותנה בן שלושה חודשים וקנס. עונש המאסר המותנה הוא בר הפעלה בתיק הנוכחי.

3. המאשימה ביקשה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין ארבעה חודשי מאסר ועד עשרה חודשי מאסר בפועל וביקשה להטיל עליו עונש של ארבעה חודשי מאסר בפועל, להפעיל את המאסר המותנה במצטבר וכן להטיל עליו מאסר על תנאי וקנס. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את קביעות בית המשפט בהכרעת הדין בעניינו של הנאשם, כמו גם את העובדה כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו. ב"כ המאשימה ביקש לחלט את מכשיר הטלפון שנתפס על הנאשם בעת מעצרו, ואשר על פי הנטען שימש לביצוע העבירה.



4. בא- כח הנאשם טען כי הפעלת הסוכן בתיק זה לא הייתה ראויה, שכן מדובר בסוכן שהיה תלוי ועומד נגדו תיק כבד ואשר הפליל את הקרובים לו שניסו לעזור לו, ובכך ניצל אותם. נטען כי התרומה של הסוכן לחברה בהפללת הנאשם, קטנה מהתרומה שתרם הנאשם במסגרת תיק זה. עוד נטען כי הנאשם 2 לא היה זה שסיפק את הסם ואף הוא נדרש לרכוש את הסם מאחר. נטען כי חלקו של הנאשם בתיק זה על פי כתב האישום הסתכם בישיבה בבית הקפה. בא- כח הנאשם קבל על הטלת מאסר מותנה בתיק הקודם על כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, ציין כי מדובר במי שאינו נרקומן, כי הוא נשוי ואב למשפחה, יש לו בת שנולדה לפני שישה חודשים ובן שנתיים הנזקק לטיפולים רפואיים. צוין עוד כי הנאשם עובד בבית מלון בתל אביב והטלת עונש מאסר עלולה לגרום לכך שהוא יצא ממעגל העבודה. ב"כ הנאשם ביקש להאריך את עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם ולהטיל עליו קנס. ב"כ הנאשם התנגד לחילוט מכשיר הטלפון שנתפס על הנאשם בעת מעצרו.

מתחם העונש ההולם

5. הערך המוגן בעבירות הסמים הוא הגנה על הציבור מפני הנזקים החברתיים, הישירים והעקיפים, הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים מסוכנים, לרבות ביצוע עבירות נלוות על ידי אותם משתמשים בסמים, כדי לממן את צריכת הסם. השימוש בסמים, אשר הופך נפוץ יותר ויותר, אינו פוגע רק פגיעה פיזית ונפשית במשתמש עצמו אלא גם בבני משפחתו, בסביבתו הקרובה, ולבסוף גם בחברה כולה. כל מי שנותן ידו להפצת הסמים, בין אם בדרך של סחר, בדרך של אספקה או בדרך של תיווך, מביא במעשיו, במישרין או בעקיפין, להגדלת הנזק החברתי הכולל הנגרם כתוצאה מתופעת השימוש בסמים.

6. שיקול לקולא מהווה העובדה, כי העבירה בוצעה על ידי הנאשם לאחר שהסוכן פנה אליו וביקש ממנו לרכוש סמים, כך שלא הנאשם הוא שיזם את העבירה, אך הוא נעתר להצעה ותיווך בעסקה, שבסופה רכש הסוכן סמים מנאשם 2. כפי שנקבע בהכרעת הדין, לולא התיווך שתיווך הנאשם, העסקה לא הייתה יוצאת אל הפועל, שכן הסוכן לא ידע כי נאשם 2, אותו ראה פעם אחת בלבד בעבר, יכול למכור לו סמים. בהקשר זה, ולנוכח הטענה כי מדובר ב"סוכן מדיח", יש לתת את הדעת לעובדה העולה מתוך כתב האישום בכללותו, כי לאחר מעשה התיווך של הנאשם בין הסוכן לנאשם 2 כפי שמתואר באישום הראשון המיוחס לו, הסוכן המשיך לבצע עסקאות נוספות עם הנאשם 2, אך לא עם הנאשם.

7. הנאשם לא זכה לכל תמורה עבור התיווך. עם זאת, כפי שנקבע, העבירה בוצעה על ידי שני הנאשמים במטרה לזכות בתמורה שהיא חלק קטן מתוך הסמים, "בוף", לשימושם האישי. משמדובר בעבירה שבוצעה במטרה לקבל טובת הנאה בעלת ערך כספי, יש מקום לכלול בין רכיבי הענישה גם קנס.

8. הנזק הצפוי מהפצת סמים ברור, ואולם במקרה זה הסמים נמכרו לסוכן סמוי, כך שלא נעשה בהם שימוש על ידי צרכני סמים ונזק זה נמנע.

9. הסם שבעסקה למכירתו תיווך הנאשם, הוא סם מסוג חשיש הנמנה על הסמים "הקלים" ואף משקלו של הסם שנמכר לסוכן נמוך.



10. פסיקת בית המשפט קובעת במקרים דומים עונשי מאסר בפועל בני חודשים ספורים (ראו רע"פ 7996/12 אליהו יוסף נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 23.1.13]; רע"פ 2614/12 ניסים ליזמי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 3.4.12]; ת"פ (רמלה) 50309-05-11 מדינת ישראל נ' חנה נזרי [פורסם בנבו 11.8.11]; ת"פ (תל-אביב) 33985-01-13 מדינת ישראל נ' לריסה שפרנסקי [פורסם בנבו 29.7.13]).

11. על הנאשם 2 שהורשע לאחר שהודה בשתי עבירות סחר בסם מסוכן, בעבירת תיווך בסם מסוכן ובעבירה של קבלת דבר במרמה נגזרו ארבעה- עשר חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 2,000 ₪. מובן כי חלקו של הנאשם 2, אשר הורשע באישומים נוספים, גדול יותר מחלקו של הנאשם, אף בהתייחסות לאישום הבודד המשותף לשניהם.

12. לנוכח האמור לעיל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה שביצע הנאשם מתחיל במאסר קצר בעבודות שירות ומגיע עד כדי ארבעה חודשי מאסר בפועל ואליו נלווים עונשי מאסר מותנים וקנס שגובהו עד אלפים בודדים של שקלים.

קביעת העונש המתאים לנאשם

13. הנאשם צעיר בן 33 ולחובתו, כאמור, הרשעה קודמת אחת בעבירת סמים שהיא פחותה בחומרתה מהעבירה בה הורשע כעת. העבירה בה הורשע הנאשם בתיק הנוכחי יש בה משום מתן יד להפצת נגע הסמים, ואינה מצטמצמת עוד לפגיעה האישית שפגע הנאשם בעצמו כתוצאה משימוש בסמים.

14. העובדה כי הנאשם לא היסס מלשוב ולשלוח ידו בעבירת סמים, זו הפעם חמורה יותר, שעה שעונש מאסר מותנה תלוי ועומד לחובתו, מלמדת על כישלון ההרתעה של ההליך המשפטי הקודם והמאסר המותנה שהוטל בגינו, ומחייבת ענישה מוחשית.

15. לזכותו של הנאשם עומדות רק נסיבותיו האישיות- היותו בעל עבודה ובעל משפחה שעשויה להיפגע מהטלת ענישה מוחשית עליו, כמו גם מצבו הרפואי של בנו של הנאשם. בשים לב ליתר שיקולי הענישה שנמנו לעיל, שיקול זה אינו יכול לקבל משקל מכריע.

16. לנוכח האמור לעיל יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הבינוני- גבוה של מתחם העונש ההולם.

17. אשר לאופן הפעלת המאסר המותנה, שעה שהעבירה בה הורשע הנאשם כעת חמורה מן העבירה שבגינה הוטל המאסר המותנה, ולנוכח יתר השיקולים שנמנו לעיל, כמו גם אי לקיחת אחריות של הנאשם על העבירות, לא מצאתי טעמים המצדיקים חריגה מן הכלל הקבוע בסעיף 58 לחוק העונשין התשל"ז- 1977, לפיו המאסר המותנה יופעל וירוצה במצטרב לעונש שהוטל.



18. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. המאשימה תודיע עד יום 7.11.16 מהם המועדים שבהם שהה הנאשם במעצר בגין תיק זה. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 18.12.17 בשעה 10:00 בבית המעצר במגרש הרוסים.

ב. עונש המאסר המותנה בן שלושה חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 53724-05-12 של בית משפט השלום בירושלים ביום 18.2.13 יופעל וירוצה במצטבר לעונש שנגזר.

ג. חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים התשל"ג-1973, למעט החזקה לצריכה עצמית או כלים.

ד. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית או כלים.

ה. קנס בסך 800 ₪ או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.4.17.

19. הבקשה לחלט את מכשיר הטלפון שנתפס אצל הנאשם ביום מעצרו נדחית; הבקשה לחילוט לא פורטה בכתב האישום כנדרש לפי סעיף 36א(ה) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973, ומכל מקום לא הובאה ראייה לכך שמכשיר הטלפון שנתפס אצל הנאשם כחמישה חודשים לאחר ביצוע העבירה, הוא המכשיר ששימש לביצוע העבירה, כנדרש בסעיף 36א(א)(1) לפקודה.

20. הסם יושמד.

21. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' חשוון תשע"ז, 02 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.